

UDK 821.163.4.09-1:398

Preliminarno saopštenje

Aleksandar RADOMAN (Podgorica)

Fakultet za crnogorski jezik i književnost – Cetinje

aleksandar.radoman@fcjk.me

Adnan ČIRGIĆ (Podgorica)

Fakultet za crnogorski jezik i književnost – Cetinje

adnan.cirgic@fcjk.me

IZVJEŠTAJ O PROUČAVANJU PJESMARICE NIKOLE MAZAROVIĆA IZ NADŽUPSKOGA ARHIVA U PERASTU

U ovome prilogu dat je osvrt na rukopisnu Pjesmaricu Nikole Mazarovića s kraja XVIII stoljeća. Rukopis se nalazi u Nadžupskome arhivu u Perastu i sadrži veliki broj usmenoknjiževnih tekstova, uz jedan broj pjesama poznatih i nepoznatih pjesnika Dalmacije i Boke Kotorske iz epohe ranoga novovjekovlja. U dodatku ovoga priloga data je transkripcija nekoliko pjesama, kao i fotografije pojedinih listova rukopisa.

Ključne riječi: *Nikola Mazarović, Perast, usmena književnost, pjesmarice*

Rukopisna Pjesmarica Nikole Mazarovića, kao uostalom i cijeli korpus peraških pjesmarica XVII–XIX stoljeća, iako naučnoj javnosti poznata već gotovo vijek i po, do danas nije integralno publikovana niti je bila predmet detaljnije naučne obrade. Ta najobimnija rukopisna pjesmarica nastala u Perastu krajem XVIII vijeka nalazi se danas pod inventarnim brojem R XII u kolekciji rukopisa Nadžupskoga arhiva u Perastu. Zahvaljujući predusretljivosti don Srećka Majića tokom marta ove godine omogućeni su nam svi neophodni uslovi da se posvetimo proučavanju ovoga za našu književnost i kulturu neprocjenjivoga spomenika.

O postojanju rukopisa naučnu javnost prvi su obavijestili Srećko Vulović¹ i Baltazar Bogišić.² Zapravo je njegovo otkriće bilo dio širih aktivno-

¹ Srećko Vulović, „Popis narodnih bokeških spisatelja i njihovih dijela“, *Program C. K. Realnog i velikog gimnazija u Kotoru*, za šk. god. 1872–73, Zadar, 1873, str. 29.

² *Narodne pjesme iz starijih najviše primorskih zapisa*, knjiga I, sabrao i na svijet izdao V. Bogišić, Glasnik Srpskog učenog društva, drugo odeljenje, knjiga X, Beograd, 1878, str. 134–135.

sti podstaknutih od strane Bogišića, a čiji je glavni protagonist bio upravo Vulović, što je rezultiralo notiranjem i spašavanjem znatnoga dijela bokeškoga književnog nasljeđa kojem je prijetio pad u zaborav i nestajanje. Najbolje svjedočanstvo intenzivnih veza i zajedničkih napora usmjerenih u pravcu lociranja, opisa i dobavljanja brojnih rukopisa jeste prepiska između Bogišića i Vulovića koju je objavio Miroslav Pantić.³

O rukopisu peraškoga patricija Nikole Mazarovića (7. X 1760. – 23. II 1851) Baltazar Bogišić je u predgovoru svoje znamenite antologije *Narodne pjesme iz starijih najviše primorskih zapisa* zabilježio ovo: „Rukopis Mazarovića, iz koga izvadismo deseterce kao paralele bugaršticama, mlađi je od Balovićeve, jer mu je na korici zabilježena g. 1775, u kojoj su pjesme napisane. Rukopis ima 472 str. 4°; od kojih ni jedna nije po sve prazna. – Sadržaj su u ovome rukopisu pjesme, najviše narodne u razmjeru deseterca. Bugarštice nema ni jedne. Osim posljednjih pet komada, rukopis je pisan vaskolik rukom Nikole Mazarovića. Tri su umjetne pjesme nekoga Jodza Šiloppi s početka našega vijeka, a dvije je prepisalo nekakvo nedouko đaće. Mazarović je, po svoj prilici, najviše prepisivao pjesme iz drugih rukopisa.“⁴ Bilješka je nastala na osnovu nešto opširnijega opisa koji je dao Srećko Vulović, a koji se danas čuva u rukopisnome fondu Nadžupskoga arhiva u Perastu. No ona sadrži sve bitnije informacije o rukopisu, iako donosi i jednu pogrešku budući da Bogišić očito nije do kraja dobro rastumačio Vulovićevu informaciju da su u Mazarovićev rukopis naknadno dopisane pjesme peraškoga pjesnika Joza Šilopića (1788–1858), jer ih smješta na kraj rukopisa, đe im zapravo u rukopisu nije mjesto. Na posljednjoj stranici rukopisa nalazi se potpis Nikole Mazarovića i 1775. godina, pa je za razliku od nekih drugih zbirki ovoga korpusa, bilo lako odrediti zapisivača i vrijeme nastanka rukopisa. Istina, moglo bi se vjerovati da je Mazarović 1775. godine zapravo započeo s prepisivanjem pjesama te da je taj proces mogao duže trajati, budući da mu je tad bilo tek petnaest godina.

Nalik Pjesmarici Nikole Burovića, koja je nedavno prvi put integralno objavljena,⁵ i rukopis Nikole Mazarovića čine pjesnički sastavi različite provenijencije i žanrovske pripadnosti. Ponajviše je u njoj glasovitih peraških počasnica i deseteračkih epskih pjesama, poglavito onih o peraškim istorijskim događajima i hajdučkim okršajima s Turcima, no nalazimo u njoj i usmenih

³ Miroslav Pantić, „Prepiska Srećka Vulovića i Valtazara Bogišića“, *Zbornik istorije književnosti*, knj. 2, SANU, Beograd, 1961, str. 200–231.

⁴ *Narodne pjesme iz starijih najviše primorskih zapisa*, knjiga I, sabrao i na svijet izdao V. Bogišić, Glasnik Srpskog učenog društva, drugo odeljenje, knjiga X, Beograd, 1878, str. 134–135.

⁵ *Pjesmarica Nikole Burovića*, priredili Aleksandar Radoman & Adnan Čirgić, Fakultet za crnogorski jezik i književnost & Sekretarijat za kulturu i sport Glavnog grada, Cetinje – Podgorica, 2017.

lirskih pjesama različitoga žanra, među njima i onih „stidnih“, kao i pjesme raznih poznatih i nepoznatih dubrovačkih i bokeških pjesnika. Od onih identifikovanih pomenimo pjesme Marina Burešića, Paskoja Primovića, Vlada Menčetića i docnije upisane stihove Pava Kamenarovića i Joza Šilopića. Sve zajedno u zbirci se nahodi 147 samostalnih tekstova. U cilju prezentovanja i valorizacije ovoga dijela naše kulturne baštine Mazarovićev rukopis, kao i još nekoliko sličnih rukopisa, biće uskoro integralno publikovan.

*

Pjesna od Novoga

1637. 15. dan S. Vida

Kada Turci Novi Grad uzeše
Uzeše ga iz španjulske ruka
Jer španjulska dalek pomoć bješe
Toliko se Turci uzvišiše
Konšijama živjet ne dadoše
Ni Novjani ni sva njih država
Još od sile fušte sagradiše
Tad pođoše mladi Peraštani
U Kotoru principovu gradu
S Kotoranom vijeće učiniše
Da pozovu na medan Novjane
Ne na kraju neg na sinju moru
S tankijem puškama suprema Kumburu
Uročiše u prvu nedelju
U nedelju Vidovdanak bješe
Uputiše se mladi Peraštani
I u družbu mladi Kotorani
Kad su došli poblizu Kumbura
Kada li su fušte na medanu
Sastadoše se na medan junaci
Izvrgoše puške talijanke
Povadiše mače grebeštace
Puške pucu a junaci padu
Mači bljesku a junaci se sijeku
Kad videše kotorske delije
Da se onđe umoliti nije
Staše bježat koji može prije
Kotorani zdravo utekoše
Peraštani jadni izgiboše
Tere oni s Turkom bojak biše
Svaki se je s triš zamijenio
Ta se danak bješe dogodilo
U Perastu trista udovica
U Novome trista i dvadeset
Stoji jauk u mjestu Perastu

U Perastu i u bijelom Novome
Kakav jauk gore odgovaru
Jadne pjesne žalosne popijevke
Njeka plače brata išečena
A uz hrabra mlađahna đevera
Njeka brata puškom ubijena
Bratučede bez bijelije ruka
Vjerenike bez rusije glava
Vjerenice i(h) očima gledahu
Od srama i(h) ljubiti ne mogahu
Tad rekoše peraške udovice
Kotorani da bi vas ne bilo
Što učinite našijem gospodarom
Prijevaru pravda va(s) stignula
I nevjeru vjera vas ubila
Kad podrastu peraška siročad
Osvetiće oce i dondove
Na Novjane i njeke dušmane
Kotorane pizmatore stare
To je malo brijeme postojalo
Podrastoše peraška siročad
Osvetiše oce i dondove
Na Novjane i njeke dušmane
Kotorane pizmatore stare
Još i(h) bolje osvetiti ćahu
Zabraniše mletačka gospoda

*

Pjesna

Mala se je četa podignula
Mala četa tridest Peraštana
Pre(d) tom četom Lazarić vojvoda
Četa pođe ponti od Kumbura
Da se među puškam na lišaje
I haraju turske vinograde
Glas dopade u Novome Gradu
U Novome Osman kapetanu
Zlo ti jutro Osman kapetane

Zlo ti vino i gore ti bilo
Ajduci ti Kumbur poharaše
Meću ti se puškam na nikšane
I araju tvoje vinograde
Ka(d) to čuo Osman kapetane
Skočio se na noge junačke
Stade kupit Turke po Novome
Tri stotine manje nijednoga
Oni idu zemlji od Kumbura
Ugleda i(h) od Perasta straža
Sta zvati Lazarić vojvodu
Buljumbaša Lazarić vojvodo
Evo na nas od Novoga Turci
Na njima se svijetli oružje
Kako da su Perast poduzeli
Odgovara Lazarić vojvoda
Muči stražo okamenila se
Boj ne bije svijetlo oružje
Neg boj bije srce od junaka
Pak kada se oni sastadoše
U Turke su juriš učinili
Sve su Turke pod mač obratili
Sam uteče Osman kapetane
Ćero ga je Lazarić vojvoda
Ćero ga je do Novoga Grada
Kada je bilo na rvata od grada
Manu ćordom Lazarić vojvoda
Ter udara o pragu od vrata
Zdravo se je natrag porvatio
Pjevajući i lubardajući
Zdravo došli u mjestu Perastu

*

Pjesna

Zafali se Sokolović Ivo
U Perastu mjestu ajdučkome
Sagradiću ormanicu tanku
Na nju vesla teška bukovina

A jedarca od svile bijele
A konope svile imbrišima
Sakupiću braću Peraštane
Pa ću poći pod Novijem Gradom
Porobiću varoš od Novoga
Do bijele kule teptedara
Porobiću kulu teptedara
Njegovu ću ćercu zarobiti
Vjerenicu paše bosanskoga
Što je reko to je učinio
Sagradio ormanicu tanku
Na nju vesla teška bukovina
A jedarca od svile bijele
A konope svile imbrišima
Sakupio braću Peraštane
Pak je pošo pod Novijem Gradom
Porobio varoš od Novoga
Do bijele kule teptedara
Zarobio ćercu teptedara
Vjerenicu paše bosanskoga
A bijele mu je dvore opalio
Otole se zdravo podigoše
I podoše put Perasta mjesta
Kad su došli na pogled Perasta
Stade cmiljeti Turkinja đevojka
Ćešio je Sokolović Ivo
Ne boj mi se Turkinjo đevojko
Kad dođemo u mjestu Perastu
Kupiću ti lale i pašmage
Kako nosu peraške đevojke
Kad dođoše u Perastu mjestu
Kupio je lale i pašmage
Ma đevojci ništa milo bješe
Neg uzimlje divit i artiju
Ter napisa listak knjige tanke
Paka je šalje milu babu svome
A tako ti babo dobro moje
Otkupi me iz peraškije ruka
Ali joj babo otpisao
Ćerce moja milo dobro moje

Kada mi su tebe zarobili
Sve su moje blago ponijeli
Opet piše drugu knjigu tanku
Ter je šalje milu bratu svome
A tako ti brate dobro moje
Otkupi me iz peraškije ruka
Ali jo(j) je bratac otpisao
Sele moja mило dobro moje
Skoro sa(m) se sele oženio
Sve sa(m) moje potrušio blago
Srebro mi je konjima u potkovje
Zlato mi je ljubi u oglavje
Napisala treću knjigu tanku
Paka je šalje dragu vjereniku
Vjereniku paši bosanskome
A tako ti drago dobro moje
Otkupi me iz peraškije ruka
Kad je njega knjiga dopanula
Zove sebi mlade kujundžije
Čini kovat sokola od zlata
A dva oka dva draga kamena
Paka j sišo Risnu na Gabeli
Ter napisa listak knjige tanke
I šalje je Sokolój Ivanu
Prijatelju Sokolović Ivo
Pošlji meni moju vjerenicu
I evo ti sokola od zlata
A dva oka dva draga kamena
Neka znadeš Sokolović Ivo
Kako dragi dragu otkupljiva
Kad to čuo Sokolović Ivo
Poslo mu je dragu vjerenicu

*

Pjesna

Kada Turci Budim osvojiše
Dosta lijepa robja zarobiše
Lijepu Jelu i Ivana mlada

Car mi uze Iva za junaka
A carica Jelu za devojku
To je malo brijeme postojalo
Sestrica je bratu govorila
O Ivane dragi zaključane
Zdrava ću se učiniti bona
I leći ću carici u krilo
Ukrašću joj ključe o(d) sanduka
Pokrašću joj i srebro i zlato
A ti caru dva najbolja konja
Paka ćemo poći od grada do grada
Dok dođemo Budimu na vrata
Što su rekli to su učinili
Zdrava se je učinila bona
I legla je carici u krilo
I krala je ključe od sanduka
Pokrala je i srebro i zlato
A on caru dva najbolja konja
Pak su pošli od grada do grada
Dok su došli Budimu na vrata
Tu nahodu crnu udovicu
Božju su joj pomoć nazivali
Božja pomoć crna udovice
Što se ovako Budim porušio
Ali ga je morina morila
Ali ga su Turci porobili
Odgovara crna udovica
Ah tako mi delije neznane
Što me pitate pravo ću vi kazat
Nije Budim morina morila
Nego ga su Turci porobili
Dosta lijepa robja zarobili
Lijepu Jelu i Ivana mlada
Car mi uze Iva za junaka
A carica Jelu za devojku
Za Jelu sa(m) dvoje glasa čula
A za Iva ni još nijednoga
Kada su je oni razumjeli
Pak pogleda Jela na Ivana
Poznadoše svoju staru majku

Bijelijem je rukam zagrliše
Medenijem justam celovaše
I još su (j)o(j) oni govorili
Da ti li si naša stara majko
Kad to viđe crna udovica
Mrtva jadna na zemlji panula
Lijepo su je oni ukopali
Ivo se je ljepše oženio
Jelu sestru svoju udomio

*

Pjesna

Mlad užežen u ljubavi
Na jednu se momu stavi
Okom su se razumjeli
Zajedno stati nijesu smjeli
Majka momu tvrdo gleda
I samoj (j)oj nigđe ne da
Misli oba ljuto more
Da zajedno progovore
Mladić momi okom miga
Razumjela eda bi ga
Okom joj (j)e ktio reći
Kad ti mati pođe leći
I kad zaspi ti se ukradi
Dođi k meni na livadi
Jer ćemo se tu igrati
Igrom kojom se igra i mati
Domišljata bi li moma
Ukrala se noćno iz doma
Svomu dragu došla hrlo
Zagrlila njemu grlo
Otpuštila njemu paka
Što i mužu žena svaka
Jošte momi bila hora
Da li mladu do umora
Grleći se počivali
I razbludno zgovarali

Mladić veli ugoneni
Sad gonetu ovu meni
Njeki njeku kad pritisne
Rukama joj dojke stisne
Među noge njoj upada
Pored stegna glavu klada
Velika se radost prima
Kad se bijelo izažima
Moma na to sta misliti
Paka mlada pođe rijeti
Ta goneta drugo nije
Neg što igrasmo malo pride
Ali je mladić isporavi
Kad se vime muze kravi
Veli moma drugu opeta
Danu ovu ti goneta
Stvar je crna vele gruba
Ima i usta ma brez zuba
Kad se u sebi ta ražeže
Pušta bijele pjene od preše
Ma ako hoćeš da se ustavi
Dugo i tvrdo u nju stavi
Mladić momi na to veli
Vam pod skutom to nije li
Tvrdo moma posmjehuje se
Izgovarat paka uze
Nepoštene nijesu stvari
Neg kad s lonca ključ udari
Opet mladić njoj govori
Danu ovu izgovori
Dva su gola zajedno stala
Jedan ozgar drugi ozdala
O kosmatu svaki radi
Sprva napre pak oslabi
Gorje i dolje sobom miču
I kosmato to razmiču
Moma na to sta misleći
Paka mlacu oće reći
Ta ti igra drugo nije
Doli igrasmo malopride

Ona opeta njega sreta
Da ga opet zagoneta
Oko njeke često rađu
Strane di joj šupke nađu
I kad dođem ja uza nju
Vaskolik se prostrem na nju
Suh i opor uzme u ruku
I svega ga njoj zavuku
Suh unutra postavi se
Poslije mokar izvadi se
Mladić momi pravi daje
Kad se dragi s dragom staje
Mladić veli to je najdraža
Stvar s kojom se svijet uzmaža
Ma je dikla istomači
Moje riječi naopaci
Gonetna je kad kogodi
Uzme konop pođe k vodi
Vasa prostre preko puča
Ter konopom vodu kuća
Suh i opor u nju ulazi
Pa ga voda ončas skvasi
Opet mladić jednu tište
Jedva od nje izrijet ište
Peča je dobra zdrijela je uboga
Sasve sobom da kopore
Jedva uljesti kraja more
Micah micah i njim maknuh
Rasprostranih i zavukoh
Rijeti moma nije umjela
Da gruba stvar ona je mjela
Ma je mladić isporavi
Rukavica kad se stavi
Opet moma jednu izmače
Izgovori ovu jače
Stvar je šuplja i premala
Ma slobodno dugo kala
Kad se u njoj kaplja kane
Krillatući sva ostane
Ne mogu bit bez nje ljudi

Imati je svaki žudi
Mladić veli to je zupka
Svakoj ženi niže pupka
Ma je moma izgovori
Lukijerna kada gori
Mladić jednu još izmače
Ugoneni ovu jače
Ped u njemu jest dužine
Za kosmatijem tvrdo gine
Čuš i na čuš diže glavu
Čovjeku je za zabavu
Crljen klobuk pak pomoli
A dvoje mu visi dolje
Ja znam tu stvar reče moma
Cijene žene nju veoma
Za imat je vrlo rade
Njome igraju stare i mlade
Pravo rekla nijesi slova
To kragujac jest od lova
Drugu moma pak zateče
Onom misli koju reče
Dva se ištu zajedno stati
I oba su dva kosmati
Ko je donji stoji i muče
Gornji tiska da zavuču
I cijec toga nogu diže
Da bi uljega štogoć niže
Opet mladić jednu veli
Ku izrijeti od nje želi
Ležeć k meni dođe muče
A doli ga ter zavuču
Mičuć pušti toli došta
Da mi trbuh nadmen osta
Pak u meni ne osta duha
Dajuć nadvor iz trbuha
Moma veli žena to je
Kad porađa dijete svoje
Mladić veli tu rič mini
Servik joj je kad se čini
Opet moma drugu veli

Izrec ovu brate mili
Manje i veće jest od pedi
Ku oskvasit čovjek žudi
Zamočit ga u crne just
Miče mokro dokle ispušti
Opet mnokrat toli često
Bada i miče u isto mjesto
Mladić veli to su slasti
Koje žele ženske vlasti
Nu pogleda doli niže
To je pero kad se piše
Veli mladić a ti meni
Sada ovu ugoneni
Đevojke su veoma rade
Iz opora cijed im kada
Nogu svoju tad namjesti
Mogo da bi (j)o(j) vas uljesti
Moma na to njemu veli
Vam u gaćam to nije li
Naresim li smijehom oči
To je kroz surlu kad se toči
U to poče danak svijecat
A njim mladijeh volja fitat
Rvaše se još u zoru
Koj bi jači osta gori
Paka kako bolje svanu
Svak otide svome stanu

*

Pjesna

Knjigu pišu suđe Paštrovića
Ter je šalju u mjestu Perastu
Arambaši Popovića Niku
Arma Niko tvoje fušte tanke
Jer ocinjske nama dodijaše
Vodu nami robje na sramotu
I araju naše vinograde
Kada Niku knjiga dopanula

Brzo arma do tri fušte svoje
Noćno dođe ponti Volovici
Lijepo Niko straže razredio
Dikezića ispod Paštrovića
A Đurića put grada Ocinja
A on Niko ponti Volovici
Kada sutra bijela zora bila
S kraja Nika straža dozivaše
Na noge se Popovića Niko
Evo jedro u more debelo
Po prilici da su Ocinjani
Kad je Niko stražu razumio
Pođe junak za jedro niz more
Brzo Niko jedro dostignuo
Udriše se prahom i olovom
Ma mu ništa učinit ne može
Ma Niku mi dobra pomoć dođe
Od Đurića svoga sestričića
Ufatiše tursku ormanicu
Zdravo došli u mjestu Perastu
Lubardući i popije(va)jući

*

Pjesna

Kliče straža sa vr Kamenara
I doziva u mjestu Perastu
U Perastu Zambelića Luku
Sudo naša Zambelića Luko
U Đuriće stoje ne možemo
Od pušaka i od nakarada
Od turskije konja i sokola
Od junaka Osman kapetana
Bujovića na medan poziva
Da mu dođe na medan junački
Jošte tako oni u riječi
U Perastu tanka knjiga dođe
A na ruke Bujovića Vicku
Od junaka Osman kapetana

Na znanje ti Bujovića Vicko
Evo ima tri bijela danka
Da te čekam na medan junački
Kako je Vicka knjiga dopanula
Kada viđe što mu knjiga piše
Nosi knjigu na Velju ulicu
Svome dondu Balovića Krilu
A moj dondo Balovića Krile
Tanka me je knjiga dopanula
Od junaka Osman kapetana
Evo ima tri bijela danka
Da me čeka na medan junački
Oću li poč dondo dobro moje
Govori mu Balovića Krile
A moj sinko Bujovića Vicko
Uzdaš li se u srce junačko
Da ćeš sinko dobiti megdana
On je svome govorio dondu
Ja se uzdam u srce junačko
I mojega Boga velikoga
I Blažene Gospe od škrpjela
Da ću dondo dobiti medana
Skupiše se mladi Peraštani
Uljegoše u Sveti Nikola
I oni se Bogu pomoliše
I Blaženoj Gospi od škrpjela
Pak se oni mladi razrediše
Za đevera Raškovića Stijepa
Tetedara Zambelića Luka
Oko njega mladi Peraštani
I armaše velike gajete
I podoše na Jošicu ravnu
Na Jošicu perašku granicu
Kad ga viđu Osman kapetane
Zarežao kako konj bijesni
Eda bi se dijete prepanulo
Paka je on junak govorio
Ovo li je moja mendatžija
U njega su ruke đetetove
Bijelo lice kako u đevojke

Govori mu Raškoviću Stijepo
Ne boj mi se Osman kapetane
Ako mu su ruke četetove
Ma mu u ruke mačić priklađuje
Ako mu je lice od đevojke
Ma je Vicko srca junačkoga
Služiće te koliko ti drago
Sastaše se dvi(je) mendadžije
Za junačko zdravje upitaše
U bijelo lice celivaše
Pak se oni mladi udariše
Stade ćerat Osman kapetane
Mlađahnoga Bujovića Vicka
Tad zavika Zambelića Luko
Udri s pontom Bujoviću Vicko
Udri pontom ostala ti pusta
Stade Vicko pontom udarati
Svede mu pontom uz obraz idaše
Bijelo mu je lice nagrdio
Desnu mu je ruku ošekao
Govori mu Osman kapetane
Bujoviću moj gospodičiću
Nemoj pontom bogome te kumim
Tvoj je medan i tvoje junaštvo
U ladnu ga je vodu saćerao
Ma govori Osman kapetane
Bujoviću moj gospodičiću
Ne ćeraj me u ovu vodu ladnu
Tvoj je megdan i tvoje junaštvo
Tvoje Vicko i tvojije Peraštana
Pušti mene dvoru bijelome
Pokloni mu britku sablju svoju
Tad muštuluk u Perast uzeše
Majci svojoj Bujovića Jeli
Muštuluk ti Bujovića Jelo
Vicko ti je dobio megdana
Nagrdio Osman kapetana
Lijepa je muštuluka dala
Lijepu tanahnu košuljicu
Ni od svile ni od bijela platna

Neg od srme i od suha zlata
I drugi su muštuluk uzeli
U njegove drage vjerenice
Tašti svojoj Zmajevića Jani
Muštuluk ti Zmajevića Jane
Vicko ti je dobio medana
Ona lijepa muštuluka dava
Jednu lijepu vezenu maramu
Ni od svile ni od bijela platna
Neg od srme i od suha zlata
Zdravo došli u Perastu mjestu
Lubardući i popi(je)vajući

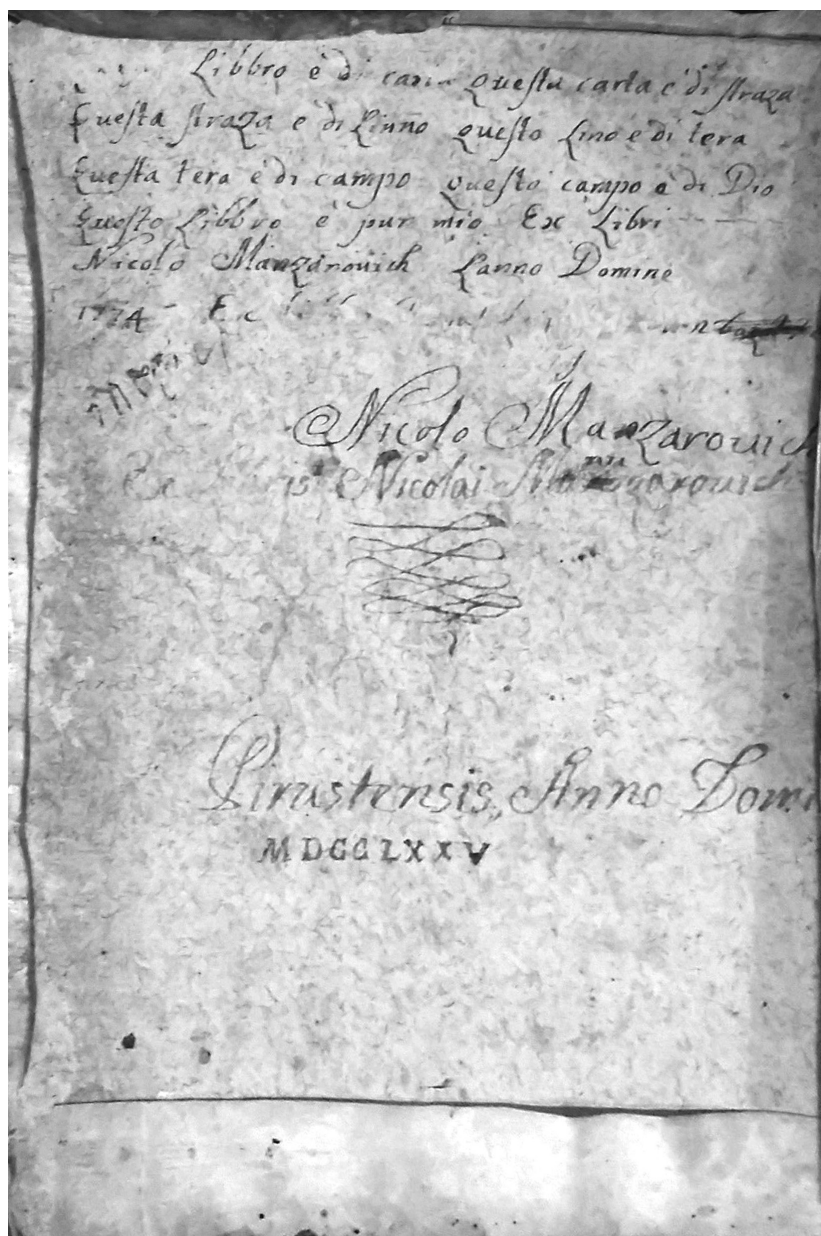
*

Pjesna

Sinoć moma dovedena
Jutro(s) čedo porodila
Svekar jo(j) je govorio
Što je snaho jadna snaho
Otkle tebi ludo čedo
Ona mu je govorila
O ti svekre tihi vjetre
Ne čudi se čije jedno
Neg se čudi čije drugo
Ovo je čedo svega sela
I gornjega i donjega
Devetinja iz Trebinja
I osminja iz Ocinja
I petina iz Cetinja
I 2 đaka iz Žabljaka
I 2 popa iza plota
A najviše Ukadina

163. 1631 Piesna od Novoga
 X 1537 15. dan. S. Vido
 m Kada Turzi Novi Grad usese
 Usecega is Xpagnizulskie Ruda
 Cr Xpagnizulska Dalech ^{Grasco} pomoć
 Iolicose Turzi vsuiscisce
 Konisciana Xiuic Nedadosce
 Ni Novianini Ica gnich Darxara
 Iox Od Sille Fuxte Sagradisce.
 Iad pogiosce Mladi Peraxtani
 U Kotoru Principou Gradu
 S Kotoranom Viegie Ucinisce
 Da posou, na Medan Noviane
 Ne na kvaju neg na Signiu Morve
 Stanchiem Fuxtam Suprema
 Kumburu

Aleksandar RADOMAN
Adnan ČIRGIĆ

**REPORT ON THE STUDIES OF NIKOLA MAZAROVIĆ'S COLLE-
CTION OF POEMS FROM THE PERAST ARCHIVES**

The authors of this paper provide an overview of the handwritten collection of poems of Nikola Mazarović from late 18th century. The manuscript is kept in the Perast Archives and contains a large number of oral literature texts, along with a number of poems by well-known and unknown poets of Dalmatia and Boka Kotorska from the Early Modern Age. In the appendix of this paper, there is a transcript of several poems, as well as photographs of individual sheets of manuscripts.

Key words: *Nikola Mazarović, Perast, oral literature, manuscripts*